

بسم الله الرحمن الرحيم

کسی که روزه ماه رمضان را بشکند، از دیدگاه ابن سلمان در امان است؛ اما چی کسی او را از مکر و عذاب الله سبحانه و تعالی امان می‌دهد؟!

(ترجمه)

خبر:

در فیصله‌ای که محمد ابن سلمان ولیعهد سعودی صادر کرده و در تمام ادارات پولیس و مسئولان مربوطه در استان‌ها به صورت متن منتشر شده، آمده است که با اشخاصی که رمضان را به صورت مخفی و آشکار روزه نمی‌گیرند، به خاطر حقوق بشر و با در نظر داشت ارزش‌های بشری و اخلاقی و بر اساس پروژه چشم‌انداز نظام شاهی تا سال 2030 برای پیشرفت و شکوفائی بهتر، بر خورد صورت نگیرد.

تبصره:

معلوم می‌شود که مفهوم پیشرفت و ترقی از دیدگاه ابن سلمان به مفهوم نهضت علمی، صنعتی و تکنالوژی و یا ترقی مووسسات تعلیمی و صحی یا رشد شهرها از لحاظ اقتصادی و سوق دادن آن به سمت شهرهای توسعه‌یافته ارتباط ندارد. با وجود آن که مملکت سعودی ذخایر غنی از نفت و ارز خارجی را دارا می‌باشد که بالغ بر 500 میلیارد دالر می‌شود و این عبارت از بالاترین رقم در سطح منطقه عربی است و بزرگ‌ترین منبع نفت در جهان شمرده می‌شود؛ اما در سطح دولت‌های خلیج فقیرترین سرزمین به حساب می‌رود تا جائی که بر اساس سرشماری‌های غیررسمی آمار آن به حدود 25% رسیده است

و در عین حال بر اساس گزارش‌های حکومتی میزان بیکاری در میان سعودیان به 12.8% می‌رسد؛ با وجودی که دولت سرشماری حقیقی را مخفی می‌کند و این با ثروت‌های که در اختیار دارد تکان دهنده به نظر می‌رسد.

اما پیشرفت و شکوفائی از دیدگاه ابن سلمان در برتری جوئی بر احکام شرعی و دور انداختن آن چه که از لحاظ فکری و تشریحی به اسلام ارتباط دارد و جنگ با آن و ممانعت از آن است، از آن جمله برداشتن ولایت از زن تا دیسکو حلال، بی‌حیائی هیئت عمومی برای خوشگذرانی در سعودی، زندانی نمودن علماء و اعدام بسیاری از آنان... تمام این موقف‌گیری‌ها را ابن سلمان گام‌های سریع به سوی پیشرفت و شکوفائی به حساب می‌آورد که با آن به پیشگاه پادار امریکائی خود افتخار می‌کند تا از او راضی شود.

این عادت تمام حکام عرب است که زیر پا کردن احکام شرعی را دست‌آوردن کامیابی و پیشرفت و شکوفائی می‌شمارند و شاید تاکید ابن سلمان به عدم برخورد با افراد روزه‌خوار جهت احترام به حقوق بشر، چنان که در فیصله‌اش اشاره نموده، دلالت واضحی دارد بر این که او اسلام را متهم می‌کند که با فرض قرار دادن عقوبت‌های شرعی بر روزه‌خواران به حقوق بشر و آزادی‌های فردی احترام نگذاشته است. درحالی که اگر شخصی قصداً در رمضان روزه نگیرد و آن را حلال بشمارد کافر گردیده. پس از وی طلب توبه می‌شود؛ اگر توبه کرد درست و اگر نه کشته می‌شود و هرکس که آشکار روزه بخورد، امام (حاکم) او را تعزیر می‌کند و او را چنان مجازات می‌کند که او و افراد همانند او را از این عملکرد بزرگ باز دارد.

بدون شک که قانونی نمودن برداشت عقوبت از روزه‌خوران آشکارا در رمضان، در حقیقت تحریک آشکار احساسات باشندگان سعودی است و در ظاهر حمایت از کسانی است که روزه می‌خورند و در باطن تشویق بر انجام گناهان به صورت آشکار و تحت پوشش قانون می‌باشد و این بی‌احترامی آشکارا در برابر احکام شرعی، تعدی بر احساسات باشندگان سعودی و بالا بردن وضعیت ازدحام و بی‌عدالتی در میان مردم است.

آیا ما از اجتماعی با اقلیت مسلمان صحبت می‌کنیم تا نیاز به این فیصله‌ها داشته باشد یا ما از اجتماع مسلمانی صحبت می‌کنیم که دینش را دوست دارد و از آن حفاظت می‌کند و به اساسات آن چنگ می‌زند و با حکومت خود به خاطر این دین به صورت مخفی و آشکارا مبارزه می‌کند؟؟

بناءً عدم برخورد با روزه‌خواران آشکار، عبارت از گشایش عرصه برای ازدیاد فیصله‌های تحریک‌آمیز و هتک حرمت به دین و احکام آن و حمایت از موج الحاد در سعودی و پرچم سفیدی است که آن را در مملکت بلند می‌کند تا برای غرب بیان دارد که از آزادی‌های فردی حمایت می‌کند و چنان نیست که می‌گویند تا این که آن را در عرصه حقوق بشر در لیست سیاه ثبت کنند و به تهمت بزرگ متهم شود که شریعت اسلامی را تطبیق می‌کند.

گویا این غافل نادان ابن سلمان نمی‌داند که انقلاب به زودی در حال آمدن است و پادشاهی‌اش ضربه خورده و هرچند که برتری جوئی و تکبر کند، دیدگاه او ثمره‌ای به دنبال نخواهد داشت. بدون شک که امریکا از آن بی‌نیاز خواهد شد و آن را

برای جلادهایش خواهد سپرد و غیر از آن را خواهد آورد. چنان که روزی او را به این موقف آورد و هر جادو به جادوگر باز خواهد گشت. امت دوباره حاکمیت خود را باز خواهد یافت و با تأسیس دولت حق و عزت، خلافت راشده بر منهج نبوت که این پادشاهی ستمگری را در شرق و غرب نابود خواهد نمود، حدود الله سبحانه و تعالی را اقامه کرده و بنیان تجاوزگران را قطع کرده، زندگی اش را با اسلام از سر خواهد گرفت.

نویسنده: نسرین بوظافری

مترجم: احمد صادق "امین"